

Obr. 1.1 Žetony a hliněná obálka. Susy, Mezopotámie, cca 3300 př. n. l. (Louvre)

Obr. 1.2 Účetní záznamy na hliněné tabulce, předchůdce klínového písma. Mezopotámie, cca 3500 – 3100 př. n. l. (Louvre)

Obr. 1.3 Písař. Sakkara (Egypt), cca 2500 př. n. l. (Louvre)

První archeologické nálezy peněz byly učiněny v Lydii. Jednalo se o stříbrné a zlaté ingoty, které pravděpodobně sloužily ke shromažďování bohatství, obchodu a dalším operacím. Vynález měny spadá přibližně do 7. století př. n. l. Nejstarší mince byly pravděpodobně jednoduché ovály elektronu (slitiny zlata a stříbra) a měly standardizovanou váhu. Pozdější mince byly označovány děrováním. Za největšího rozmachu Atén, tj. cca v 5. století př. n. l., podléhala měna (byly zde používány stříbrné drachmy) zákonné standardizaci, stát tak poskytoval určitou záruku kvality a hodnoty mincí. V Římě se mince začaly razit kolem roku 300 př. n. l.

Obr. 1.4 Stříbrná mince s vyobrazením klasu ječmene

Obr. 1.5 Lucas Pacioli

Zdroj: <http://acct.tamu.edu/giroux>